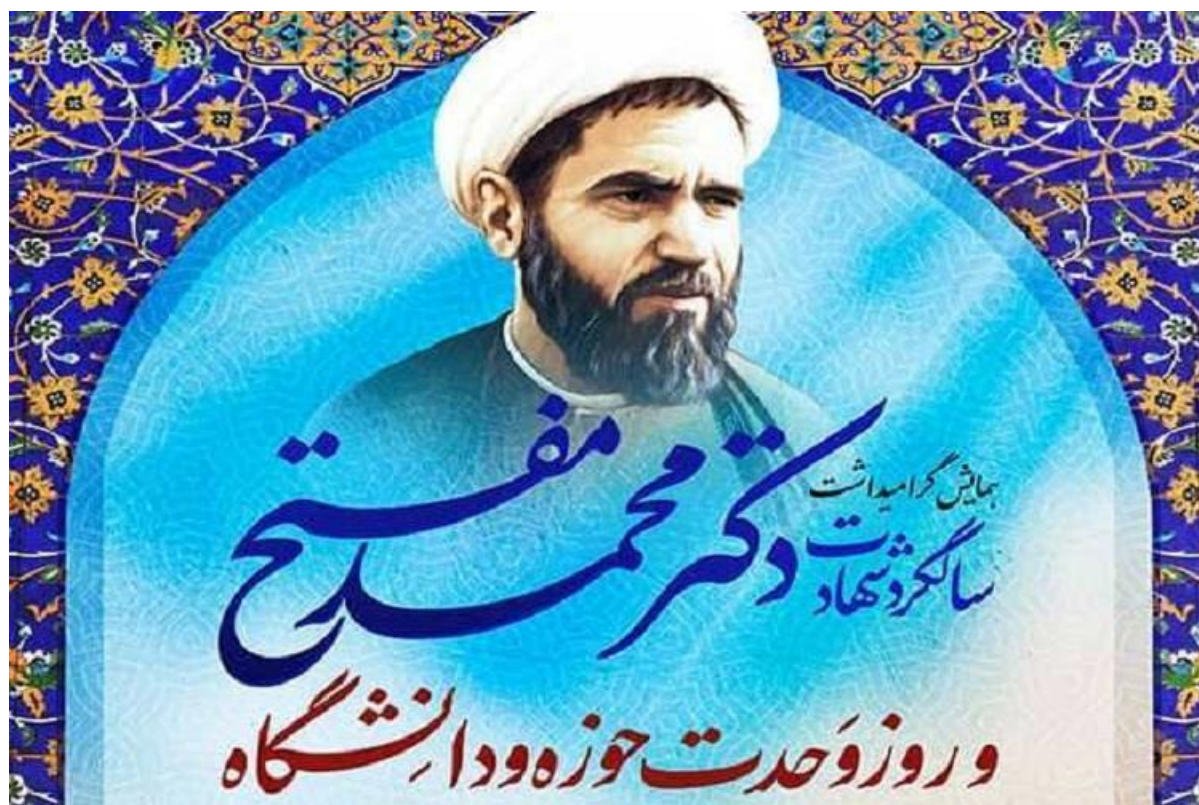
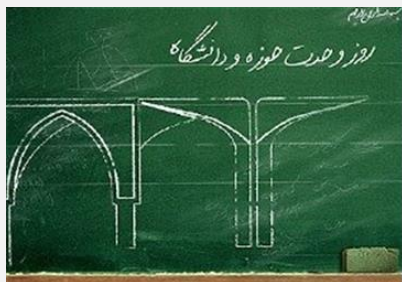

آذر ماه روز وحدت حوزه و دانشگاه

همه روزها می توانند از روزهای به یاد ماندنی باشند، ولی گاه رویدادهای مهمی سبب می شود تا یک روز، برای همیشه در طول تاریخ ماندگار بماند. یکی از این روزها، بیست و هفتم آذر سال ۱۳۵۸ بود. ۲۷ آذر، یادآور شهادت مظلومانه فرزند برومند این آب و خاک، شهید آیت الله دکتر محمد مفتاح است که به دلیل تلاش هایش برای وحدت دو نهاد حوزه و دانشگاه، این روز، «روز وحدت حوزه و دانشگاه» نامیده شده است.

همه روزها می توانند از روزهای به یاد ماندنی باشند، ولی گاه رویدادهای مهمی سبب می شود تا یک روز، برای همیشه در طول تاریخ ماندگار بماند. یکی از این روزها، بیست و هفتم آذر سال ۱۳۵۸ بود. ۲۷ آذر، یادآور شهادت مظلومانه فرزند برومند این آب و خاک، شهید آیت الله دکتر محمد مفتاح است که به دلیل تلاش هایش برای وحدت دو نهاد حوزه و دانشگاه، این روز، «روز وحدت حوزه و دانشگاه» نامیده شده است.

وحدت حوزه و دانشگاه در کلام شهید مفتاح

شهید مفتاح را نماد وحدت حوزه و دانشگاه می دانند؛ چه آنکه او که خود از دو تفکر حوزوی و دانشگاهی تأثیر پذیرفته بود، در نزدیک کردن این دو نهاد علمی کوشش ها کرد. او معتقد بود که دانشگاهیان، با فراگیری علوم اسلامی و ایجاد روح زهد و تقوا در میان دانشگاه ها می توانند در راه ایجاد محیطی آماده که به تربیت متخصصان همت می گمارد، تلاش کنند. وی همچنین معتقد بود حوزویان باید به علوم روز مسلط شوند و از این راه در راه تبلیغ معارف الهی، گام بردارند. شهید مفتاح خود در جایی می گوید: «اگر بین دو قشر روحانی و دانشگاهی اختلافی پدید آمد و قشر روشن فکر برای خود راهی پیش گرفت و قشر مذهبی راهی دیگر، مطمئن باشید اولین مرحله شکست و عقب نشینی و بدبختی همین جاست».

مقاله آن شهید بزرگوار با عنوان «وحدت مسجد و دانشگاه» که در حدود سال های ۱۳۴۰ در نشریه مکتب اسلام چاپ شده، به خوبی از اندیشه و تلاش علمی او در کنار تلاش های عملی اش در زمینه ایجاد چنین وحدتی و تأکید بر ضرورت وجودی آن خبر می دهد.

وحدت حوزویان و دانشگاهیان؛ دغدغه مهم مهار انقلاب

بی تردید، وحدت حوزه و دانشگاه جزو مهم ترین و کلیدی ترین اهداف حضرت امام خمینی رحمه الله بوده است. ایشان بارها و در سخنرانی های گوناگون، خواستار تحقق چنین وحدت پربرکتی میان دانشگاهیان و حوزویان به عنوان دو قشر اندیشمند و برنامه ریز جامعه اسلامی بودند.

حضرت امام در سخنرانی ۲۷ آذر سال ۱۳۶۱ در این باره چنین فرمود: «دانشگاه و حوزه های علمیه می توانند دو مرکز باشند برای تمام ترقیات و تمام پیشرفت های کشور و می توانند دو مرکز باشند برای تمام انحرافات و انحطاطات کشور... اگر دانشگاه واقعا دانشگاه باشد و دانشگاه اسلامی باشد، یعنی در کنار تحصیلات، در آنجا تهذیب هم باشد، تعهد هم باشد، یک کشوری را اینها می توانند به سعادت برسانند».

وحدت حوزه و دانشگاه؛ وصیت کلیدی امام

امام خمینی رحمه الله در وصیت نامه سیاسی - الهی خویش، وحدت حوزه و دانشگاه را خواستار می شود و می نویسد: «توصیه این جانب آن است که نسل حاضر و آینده غفلت نکنند و دانشگاهیان و جوانان برومند عزیز هر چه بیشتر با روحانیان و طلاب علوم اسلامی، پیوند دوستی و تفاهم را محکم تر و استوارتر سازند و از نقشه ها و توطئه های دشمن غدار غافل نباشند و به مجرد آنکه فرد یا افرادی را دیدند که با گفتار و رفتار خود، درصدد است بذر نفاق بین آنان افکنند، او را ارشاد و نصیحت نمایند و اگر تأثیر نکرد، از او روگردان

شوند و او را به انزوا کشانند و نگذارند توطئه ریشه دواند که سرچشمه را به آسانی می توان گرفت. مخصوصا اگر در اساتید کسی پیدا شد که می خواهد انحراف ایجاد کند، او را ارشاد و اگر نشد، از خود و کلاس خود طرد کنند و این توصیه بیشتر متوجه روحانیون و محصلین علوم دینی است و توطئه ها در دانشگاه ها از عمق ویژه ای برخوردار است و هر دو قشر محترم که مغز متفکر جامعه هستند، باید مواظب توطئه ها باشند».

وحدت حوزه و دانشگاه؛ یکی از ارکان پیروزی انقلاب

در کنار رهبری الهی حضرت امام خمینی رحمه الله و همراهی ملت مسلمان ایران، از دیگر ارکان پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ می توان به وحدت حوزه و دانشگاه اشاره کرد؛ چه آنکه در صورت جدایی میان این دو قشر، انرژی و توان نیروهای جامعه مبارز ایران، صرف خنثی ساختن یکدیگر می شد و زمینه خوبی برای سرکوبی مبارزان از سوی حکومت پهلوی فراهم می آمد. حضرت امام در جایی، وحدت حوزه و دانشگاه را بزرگ ترین پیروزی انقلاب می داند و می فرماید: «من بزرگ ترین پیروزی را آشتی بین دانشگاه و مدارس علمی می دانم».

حوزه و دانشگاه، مکمل یکدیگر

حوزه و دانشگاه با توجه به رسالتی که بر دوش دارند، به منزله دو بال علم و فرهنگ کشور هستند که نبود هر یک می تواند موجب ناکارآمدی نسبی دیگری شود؛ چرا که حوزه و دانشگاه مکمل یکدیگرند؛ بدین معنا که کارکرد هر کدام می تواند به افزایش توان مندی دیگری بینجامد. حضرت امام خمینی رحمه الله در بخشی از سخنرانی خود در ۲۷ آذر ۱۳۵۹ و در سالگرد شهادت منادی وحدت حوزه و دانشگاه، شهید دکتر محمد مفتاح فرمود: «این دو مرکز (حوزه و دانشگاه)، باید با هم باشند و این دو مرکز باید علم و عمل و تهذیب را به منزله دو بالی بدانند که با یکی نمی توان پرید».

وحدت حوزه و دانشگاه در مقابله با تهاجم فرهنگی

یکی از نتایج وحدت حوزه و دانشگاه، تلاش و همدلی آنها در راه مبارزه با تهاجم فرهنگی است. این تهاجم که به صورت نامحسوس و بی سروصدا روی می دهد، نیازمند هم یاری اندیشمندان و نخبگان است تا با بررسی جنبه ها و ریشه های آن، نسخه مقابله با تهاجم فرهنگی دشمن را به جامعه عرضه کنند.

در این زمینه حوزه های علمیه می توانند با نقش آفرینی در محورهایی چون تبیین همه جانبه اسلام و آموزه های آن به زبان امروزی، ترسیم پایه های تفکر اسلامی در قالب رشته های علوم انسانی، گسترش معنویت و تغذیه کردن تمام جامعه از این نظر، اهمیت بیشتر به تبلیغ در راستای ترویج دین و معرفی الگوی مناسب عملی برای سبک زندگی به مردم، به رسالت خود عمل کنند. در آن سو، دانشگاهیان نیز با بهره مندی از علم روز دنیا و شناخت پدیده های اجتماعی و فرهنگی، می توانند به اهداف دشمن در تهاجم فرهنگی پی برند و از این راه، به استخراج شیوه های تازه و کارآمد در برخورد با چنین جنگ نابرابری بپردازند. بی گمان، هیچ یک از این دو نهاد، بدون تعامل هدفمند با دیگری، نمی تواند از رویارویی با ستیز فرهنگی دشمن، سربلند بیرون آید. / روابط عمومی دانشکده پزشکی تبریز